

**TITO JSOU
OTCOVÉ NAŠI !**

EVANGELIUM

na neděli X. po Sv. Duchu, Lk. 18, 9-14:

V tom čase řekl Ježíš některým lidem, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatní pohrdali, toto podobnoství: Dva lidé vstoupili do chrámu, aby se modlili; jeden byl fariseus a druhý celník. Fariseus stál a takto se u sebe modlil: Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, lupiči, nespravedliví, cizoložníci, nebo jako tenhle celník. Postím se dvakrát za týden, desátky dávám ze všeho, co vydělám. Celník však stál zpovzdálí a nechtěl ani oči pozvednouti k nebi, ale bil se v prsa a říkal: Bože, buď milostiv mně hříšnému. Pravím vám: Tento sestoupil domů ospravedlněn, onen nikoli. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.

POUČENÍ:

Bohu se nelíbí lidé pyšní; pokorným však

NEDĚLE

**Sunday
Religious
Letter**

Box 113
Chatham, Ontario
Canada

MISIJNÍ VĚSTNÍK vydávaný péčí Cyrilometodějské Ligy v Kanadě.

18. srpna 1957.

PO SVĚCENÍ NOVÉHO KOSTELA SV. ANTONÍNA V CHATHAMU.

Krásný den jsme prožili v neděli 11. srpna 1957, když byl posvěcen nový kostel sv. Antonína v Chathamu, Ont. Zástupy poutníků z Chathamu a širokého okolí, až z New Yorku, z Chicaga, z Clevelandu, z Toleda, z Detroitu, z Toronta, z Batawy, z Hamiltonu, z Burlingtonu atd. s dojetím sledovaly posvátný obřad svěcení, které vykonal vdp. Msgr. Crespan z Londonu, v zastoupení ndp. biskupa Cody.

Mohutně a velebně zněl zpěv volehradské písně Ejhle Oltář, z tisícových hrdel, při pontifikální mši svaté, kterou obětoval u polního oltáře na platformě u dveří chránových vdp. opat Ambrož Ondrák, O.S.B. z Chicaga, za účasti a asistence vdp. Msgra. Křížky z Chicaga, vdp. Anselma Špačka, provinciála kapucínů z Blenheimu, který přednesl slavnostní kázání, dp. Ladislava, O.F. Min. Cap. z Blenheimu, prvního "českého" kněze na chathamsku, dp. Wnuka, faráře polské farnosti v Chathamu, vdp. Dimitrije Kovalčíka, představeného řeholních kněží východního obřadu ve Woodstocku, dp. Timothea, sekretáře ndp. opata, dp. Pavla Myslíka, O.F. Min. Cap. z Blenheimu, českého kněze vyšlého ze zdejšího moravského lidu, P.A. Polikána, S.J., nynějšího faráře u sv. Antonína, P.F. Dostála, S.J., prvního faráře osady sv. Antonína, otih. bratra F. Waligory, S.J., kostelníka u sv. Antonína, čtyř studentů seminářů z farnosti sv. Josefa a skupiny našich ministrantů.

Umělý vrch před kostelem, připomínající blatnickou horu, zářil pestrými národními kroji naší Omladiny, modrými košilemi Orliů, a slavnostními úbory Kolumbových Rytířů. Přítomni byli zástupci města Chathamu, Cyrilometodějské Ligy, a jiných organizací.

Značný počet účastníků přistoupil ke sv. přijímání, která bylo podáváno venku na schodišti vedoucím ke kostelu, a tamtéž byly po mši svaté a svátostném požehnání podávány věřícím k uctění ostatky sv. Antonína Paduánského, které náš kostel, snad jediný v Kanadě, chová.

Slavnost byla zahájena průvodem od místa spáleného kostela, ulicemi města, k novému kostelu, a ukončena, v pozdních hodinách odpoledních, po společném obědě v Osadní síni pod kostelem, slavnostním programem na prostranství u kostela.

Farnost sv. Antonína byla založena a první kostel sv. Antonína postaven na Centro St. r. 1949, jakožto vyvrcholení úsilí Spolku sv. Cyrila a Metoděje, který na chathamsku sdružoval po stránce náboženské a národní naše přistěhovance, povětšinou z Moravského Slovácka, od jejich příchodu do Kanady, mezi první a druhou světovou válkou. První kostel lehl popelom 6. května 1956. Stavba druhého kostela sv. Antonína na vhodnějším místě na St. Anthony St., zahajuje - po letech pionýrské práce a organizování farnosti - třetí období v dějinách našich zdejších krajanů. Slavnost svěcení je korunou obětavých a usilovných snah a starostí kněží a farníků, za velkodušné pomoci krajanů z Kanady a Spojených Států, i místních kanadských přátel. Práce spojená s kostelem sv. Antonína a jeho úkolem však teprve začíná. Bude třeba ještě mnoho velkodušnosti a obětavosti, aby mohl býti vhodně dobudován a vybaven, tak aby mohl zdárně plnit svůj úkol.

V tento památný den ožil na kanadské půdě duch Velehradu. Srdce

dává milost. Fariseus si příliš zakládal na dobrých skutečích, které konal. Nekonal je ko cti Boží a pro dobro bližního, ale konal je ko své vlastni cti, a tím jeho domněle dobré skutky se stávaly bozcennými.

Colník, výběrčí daně, si byl vědom, že hřešil, že vybíral, nebo snad i vydíral více, než bylo spravedlivé. Uznal své provinění a litoval svého hříchu; prosil pokorně o milosrdenství Boží a došel odpuštění.

MŠE SVATÉ budou obětovány u sv. Antonína: -14.8: za rodinu Kočišovu, -15.8: za vPz. Františka Kyše a celou rodinu, -17.8: za rodinu Klimentovu, -18.8: za rodinu Byzockých a Bruha, -19.8: na úmysl p. Chovančákové, -20.8: za F. Pomajbu, -21.8: na úmysl p. Botkové, -23.8: za vPz. Marii Juricovu.

NANEBEVZATÉ:

Antonín Pavolčík.

Maria Panno na nebo vzatá, maticko moje po věky, za Tobou duch můj hvězdami chvátá, Bože, jak cíl můj daleký.

Costa má vode údolím světa, nebo má jednou stihnouti, často co růží po cestě zkvétá, srdce jon zbodá, zarmoutí.

Kolikrát noha zemdlená stane, ruka se chvěje únavou, přece však, z oka slza až kano, dále jdu smutnou dálavou. - Pod pláštěm Tvým, Ty Rodičko Boží, z duhy a ze hvězd utkaným, hlava má jednou k spánku se složí pokynem a nebo seslaným.

Světy, k nimž duch můj křídla svá vzpíná, stupni mi budou k nebesku, tormotou času z bód lidských klína vstoupím ku věčné záblesku.

Maria Panno, tenkrát mou duši pravice Tvá až zachytno, uveď ji, Syn Tvůj zomskost až zruší, nesmrtnou v nebo blankytné.

Maria Panno, nebo vzatá, Maticko moje po věky, za Tobou duch můj hvězdami chvátá... Bože, jak cíl můj daleký. -

přítomných byla plná svatého nadšení, do očí se jim draly slzy a na rty modlitba za náš národ zde i ve staré Vlasti: Nadej zahynouti nám ni budoucím. Dědičtvi Otce zachovej nám, Pano... Uvědomili jsme si znova živě, že jedině ve svaté Věře a v životě podle učení svaté Matky Církve je základ našeho štěstí na zemi i na věčnosti; a v tom smyslu se radostně nosla naše předscvzetí.

Kostel sv. Antonína v Chathamu má být duchovním střediskem našich krajanů v Kanadě, poutním místem, kde chceme u oltáře Páně čerpat životní sílu, uchovávat zděděnou Víru a tradice národní sobě a svým dětem, a modlit se za starou Vlast.... Doj nám to Pán Bůh, na přímluvu sv. Antonína a našich národních světců, ještě na mnoho přístích let.

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE:

Radostný svátek, plný naděje, slavíme 15. srpna. Věříme a vyznáváme, že Panna Maria, Matka Boží, pro zásluhy svého Božského Syna Jožíše Krista, byla vzata do nebo nejen duší svou, ale i s tělem svým oslavovým, krátce po své blažené smrti, ještě před všeobecným vzkríslením těla. Tato pravda byla r. 1950 od Sv. Otce Pia XII. prohlášena za pravdu od Boha zjovenou, za článek Víry.

Proč to věříme? - Bůh varoval naše prarodiče v ráji, že zemrou, přestoupí-li jeho příkaz. Adam a Eva hřešili a smrt přišla na ně a na voškoro potomstvo jejich, na nás všechny. - Pán Jožíš nás svou smrtí na kříži vykoupil od smrti věčné: když věříme v Něj, Jonž jost Syn Boží, a žijeme podle sv. Víry v milosti Boží, nezomřeme věčně, ale dojdeme do nebo. - Smrt časná a rozpadnutí těla v prach nám však bylo od Boha ponecháno, jakožto trest za hřích. Toprvo na konci času vzkrísena budou naše těla z mrtvých, a budou účastna věčného údělu duše, podle naší zásluhy. - Pán Jožíš, Syn Boží, který neměl hříchu, také zemřel: obětoval se dobrovolně na kříži pro naši spásu. Jeho tělo však nepoznalo porušení. Třetího dne vstal oslavový z mrtvých, a čtyřicátého dne, nocí svou, vstoupil na nebesa. - Podobně i Panna Maria zemřela: ušnula v Pánu. Poněvadž však i ona je Neposkvrněná, bez poskvrny dědičného hříchu počatá, a žádný hřích se jí nikdy nedotkl, bylo spravedlivé a nutno, aby ani ona netrpěla následky hříchu, kterého neměla, a aby také její tělo nepoznalo porušení, ale aby bylo, nocí Boží, vzkríseno oslavové, a spojeno s její svatou duší, a tak aby bylo účastno blaženosti a slávy věčné Neposkvrněné Panny, Matky Boží, hned po její blažené smrti.

Pravda o Nanobevzetí Panny Marie je věřena v Církvi svaté od prvopočátku a je hojně uchována v tradici církovní. Za článek Víry byla prohlášena až po prohlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie, jonž jost jejím předpokladem.

Nanobevstoupení Páně a Nanobevzetí Panny Marie jsou pro nás nadějí a zárukou i našeho těla vzkrísení. Ó Maria Nanobevzatá, oroduj za nás....

KATOLICKÉ ŠKOLY: Za dva týdny oživnou znova školy. Naše děti začnou další školní rok... Kam chodí vaše děti do školy? Uvědomili jste si, že je naprosto nutné pro časné a věčné štěstí vašich dětí, abyste jim dali - je-li to jon trochu možné - katolickou výchovu v katolické škole? .. Katolická škola je nejlepším pro vaše děti. Dojto jim, svým nejdrazším, tu nejlepší školu.